

Sygn. akt V KO 41/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

w sprawie **D. G.** oskarżonego o przestępstwa określone w art. 190 § 1 kk oraz w art. 224 § 2 kk,

i **E. F.** oskarżonej o przestępstwo z art. 157 § 2 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 sierpnia 2015 r.,

wystąpienia Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w Poznaniu

o przekazanie sprawy sygn. akt III K 423/15, do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 kpk

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę D. G. i E. F. do
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S..**

UZASADNIENIE

Opisana inicjatywa Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w Poznaniu okazała się uzasadniona. Ocenę słuszności wystąpienia dyktuje analiza treści zarzutu stawianego w akcie oskarżenia D. G. co do popełnienia czynu, zakwalifikowanego jako przestępstwo określone w art. 224 § 2 k.k., polegającego na groźeniu, na terenie wymienionego Sądu Rejonowego, sprowadzeniem eksplozji materiałów wybuchowych w celu zmuszenia sędziego tego Sądu oraz prokuratora miejscowej Prokuratury Rejonowej do odstąpienia od czynności służbowej.

Bez wątpienia dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k., wiąże się w szczególności z niezbędnym zapewnieniem warunków do rozpoznania sprawy w sposób bezstronny i obiektywny. W sytuacji więc, gdy w roli osoby pokrzywdzonej opisanym przestępstwem występuje sędzia sądu miejscowo właściwego, a na dodatek czyn ten miał mieć miejsce w budynku tego sądu, to nie sposób przyjąć, by takie właśnie warunki do rozpoznania sprawy istniały w tymże Sądzie Rejonowym. Wydźwięk wspomnianych okoliczności z pewnością mógłby w odczuciu społecznym podważać zaufanie do obiektywizmu i bezstronności tego Sądu, a także wpływać na swobodę orzekania sędziów.

Skorzystanie z właściwości delegacyjnej co do osądu sprawy D. G. w zakresie wymienionego przestępstwa determinuje przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu co do pozostałych czynów zarzuconych temu oskarżonemu, a także przestępstwa zarzuconego E. F.. Sprawy o te przestępstwa charakteryzuje bowiem łączność podmiotowo-przedmiotowa, uzasadniająca łączne ich rozpoznanie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy uznał za niezbędne skorzystanie z dyspozycji art. 37 k.p.k. i dlatego orzekł, jak na wstępie.